

Declaració de Vielha

- 1) Les dues guerres mundials i l'aïllament provocat per la dictadura van convertir el Pirineu en barrera, quan històricament havia estat nexa d'unió entre els habitants dels vessants nord i sud de la serralada. A conseqüència d'això, les infraestructures i els equipaments públics van ser concebuts gairebé exclusivament per a la connexió amb el sud.
- 2) Les dinàmiques imperants de la construcció europea i de la globalització obliguen a plantejar amb decisió el restabliment de les relacions econòmiques i socials amb els veïns del nord, Andorra i França, com també amb l'Aragó.
- 3) Els habitants de l'Alt Pirineu i Aran no arriben a l'1% de la població de Catalunya i ocupen vora el 20% del territori. Per superar l'actual condició perifèrica i de zona destinada majoritàriament al descans dels urbans, els pirinencs necessiten imperativament alhora un projecte compartit de futur i unitat d'acció. Sense projecte i sense unitat no es podrà revertir l'actual situació, subordinada, que en dificulta el progrés. La millora de les comunicacions internes resulta indispensable per a les estratègies comunes de transformació real del Pirineu.
- 4) El Pirineu és una joia ecològica i paisatgística, econòmica i cultural, de primer ordre que convé preservar. Una muntanya viva, amb personalitat pròpia i el fet que hagi reequilibrat els sectors productius, contribueix a la seva conservació. Tanmateix, necessita les eines pròpies per administrar els recursos ambientals o energètics, que també generen riquesa a altres territoris.
- 5) Conferim gran importància a la Comunitat de Treball del Pirineu (CTP), que possibilita un marc estable de col·laboració institucional entre les CCAA espanyoles i les regions franceses amb incidència pirinenca, i el Principat d'Andorra. D'aquesta manera, es podrà fomentar la cooperació i l'acció política en favor dels territoris de muntanya a través de la col·laboració interterritorial i transfronterera, essencial per poder fer front als reptes que ens imposen els nous temps. Uns reptes que més enllà de les singularitats i especificitats de cada territori, ens interpel·len a actuar en defensa de les nostres contrades i de la seva gent.

- 6) La cooperació no és només una necessitat, sinó l'única condició per abordar problemes i promoure solucions. I ho és, perquè la naturalesa dels dèficits i els reptes a afrontar no és local, sinó comarcal o supracomarcal i perquè actuant només en una part, no és possible abordar els reptes que estan plantejats en tota la seva integralitat i nivell de dificultat.
- 7) Aquesta col·laboració territorial s'ha de poder concretar en la creació d'un eurodistricte de vocació transversal emmarcat dins d'una estratègia de col·laboració transfronterera, definida a la darrera cimera de Barcelona, i on els territoris pirinencs trobin els instruments de cooperació més apropiats en funció de la proximitat dels pols urbans i serveis territorials.
- 8) L'atenció a les persones, l'impuls de la governança territorial i la revisió i actualització del marc jurídic per tal que el Pirineu tingui un marc normatiu específic que valori les seves evidents singularitats i que ajudi a impulsar-ne el desenvolupament són els principals reptes a assolir.

Vielha, 8 de setembre de 2023